

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 Vtrum electio sit solum eorum quæ sunt ad finem, vel etiam quandoque
ipsius finis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

QVAEST. XIII.

sit aliqua rō, vel electio; quod ex hoc apparet, q̄ omnia, q̄ sunt vnius naturæ, similiter operantur.

ARTICVLVS III.

Vtrum electio sit solum eorum, que sunt ad finem; vel etiam quandoque ipsius finis.

inf. art. 4. &
6. cor. lit. 3.
q. 18. art. 4.
cor. & lib. 4.
contra cap.
95. fin. Et
opu. 2. cap.
177. Et 3.
Eth. lec. 1.
Et 1. Peri-
her. le. 14. fi.
* ca. 12. polt
med. 10. 5.
* ca. 2. to. 5.
art. 1. ad 2.

AD TERTIVM sic proceditur. Vr. q̄ electio non sit tñ eorum, q̄ sunt ad finem. Dicit. n. Philosophus in 6. Ethic. * q̄ electionē rectā facit virtus. Quęcūq; aut illius gratia nata sunt fieri, non sunt virtus, sed alterius potentia; illud autem, cuius gratia fit aliquid, est finis; ergo electio est finis.

¶3. Pr̄t. Electio importat præceptionem vnius respectu alterius; sed sicut eorum, que sunt ad finem, vnu potest præcipi alteri, ita etiam diuersorum finium; ergo electio potest esse finis, sicut & illorū, que sunt ad finem.

SED CONTRA est, quod Philosophus dicit in 3. Ethico. * quod voluntas est finis; electio autem co-

rum, que sunt ad finem.

RESPON. Dicendū, q̄ sicut iam dictum est, * Elec-

tio consequitur suam, vel iudicium, quod est sicut conclusio syllogismi operatiū; vnde illud cadit sub electione, quod se habet, vt conclusio in syllogis-

mo operabilis. Finis aut in operabilibus se habet,

vt principium, & non vt conclusio, vt Philosophus

ste. 89. to. 5.

dicit in 2. Phys. * vnde finis, inquantu est h̄mōi, non cedit sub electione. Sed sicut in speculatiis, nihil prohibet, id quod est vnius demonstrationis, vel sciē-
tia principiū, esse conclusionem alterius demonstra-
tionis, vel scientiæ, primū tñ principiū indemon-
strabile non p̄t esse conclusio aliquiū demonstra-
tionis, vel scientiæ: ita ē contingit id, qd est in una
operatione, vt finis, ordinari ad aliquid, vt ad finem;
& hoc mō sub electione cadit. Sicut in operatione
medici, sanitas se hēt vt finis, unde hoc non cadit
sub electione medici, sed hoc supponit tanq; principiū; sed sanitas corporis ordinatur ad bonum ani-
mæ. Vnde apud eum qui habet curam de anima
saliute, potest sub electione cadere esse sanum, vel esse
infirmum; nam Apostolus dicit 2. ad Cor. 12. Cū
enim infirmor, tunc potens sum; sed ultimus finis
nullo modo sub electione cadit.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod fines proprii
virtutum ordinantur ad beatitudinem, sicut ad ultimū finem; & hoc modo p̄t esse eorum electio.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ sicut supra habitu-
est, ultimus finis est unus tñ; vnde ubicunq; occur-
runt plures fines, inter eos potest esse electio, secundū
quod ordinantur ad ultimum finem.

¶4. Super Questionis
decimatercie,
Ar. 1111.

inf. art. 5. co.
q. 1. art. 7.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum electio sit tantum eorum, que per nos aguntur.

AD QUARTVM sic procedi-
tur. Videlicet, quod elec-
tio non sit solum possibilium.
Electio enim est actus voluntatis, ut dictum est: * sed voluntas
est possibilium, & impossibilium, ut dicitur in 3. Ethico. ¶ ergo,
& electio.

¶2. Præterea. Electio est eorum,

que per nos aguntur, si-

cet dictum est. nil ergo re-

fert quantum ad electionem,

vtrum eligatur id, quod est im-

possibile simpliciter, vel id, quod

est impossibile eligendi: sed fre-

quenter ea, que eligimus, perfic-

cere non possumus, & sic sunt

impossibilia nobis; ergo electio

est impossibilium.

¶3. Pr̄t. Nihil hō tentat agere,

nisi eligēdo; sed beatus Benedictus

dicit, Quod si Praelatus aliqd im-

possibile

ARTIC. III. III. ET V.

lum humanorum actuum.

¶3. Pr̄t. Eliguntur homines ad aliqua officia, vel secularia, vel ecclasiastica, ab his, qui nihil erga eos agunt; ergo electio non solū est humanorum actuum.

SED CONTRA est, qd Phil. dicit in 3. Ethic. quod nullus eligit nisi ea, quæ existimat fieri per ipsum.

RESPON. Dicendū, q̄ sicut in tentio est finis; ita electio est eo-
rum, q̄ sunt ad finem; finis autem
vel est actio, vel res aliqua. Et cū
res aliqua fuerit finis, necesse est,
q̄ aliqua humana actio interueniat,
vel inquantu homo facit tē illam, q̄ est finis, si-
cuit medicus facit sanitatem, quæ est finis eius: vnde
& facere sanitatem d̄ finis medici; vel inquantum
hō aliquo modo vtitur, vel fruitur re, quæ est finis,
sicut auaro est finis pecunia, vel possessio pecunia.

Et eodem modo dicendum est de eo, quod est ad finē,
quia ne cessē est vt id, quod est ad finē, vel sit actio,
vel res aliqua interueniente aliqua actione, per quā
facit id quod est ad finem, vel vtitur eo. Et per hunc
modum electio semper est humanorum actuum.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod organa
ordinantur ad finem, inquantum homo vtitur eis
propter finem.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ in ipsa contemplatione
est aliquis actus intellectus alienantis huic
opinioni, vel illi: actio vero exterior est, quæ contra
contemplationem diuidit.

AD TERTIVM dicendum, q̄ homo qui eligit episco-
pum, vel principem ciuitatis, eligit nominare ipsum
in talem dignitatem; alioquin si
nulla esset eius actio ad constitutionem
episcopi, vel principis, non competenter ei electio. Et
similiter dicendum est, quod quandocumq; dicitur aliqua res
prælegi alteri, adiungitur ibi aliqua operatio eligenti.

ARTICVLVS V.
Vtrum electio sit solum possibilium.

AD QUARTVM sic proce-
ditur. Videlicet, quod elec-
tio non sit solum possibilium.
Electio enim est actus voluntatis, ut dictum est: * sed voluntas
est possibilium, & impossibilium, ut dicitur in 3. Ethico. ¶ ergo,
& electio.

¶2. Præterea. Electio est eorum,
que per nos aguntur, si-
cet dictum est. nil ergo re-
fert quantum ad electionem,
vtrum eligatur id, quod est im-
possibile simpliciter, vel id, quod
est impossibile eligendi: sed fre-
quenter ea, que eligimus, perfic-
cere non possumus, & sic sunt
impossibilia nobis; ergo electio
est impossibilium.

¶3. Pr̄t. Nihil hō tentat agere,
nisi eligēdo; sed beatus Benedictus

dicit, Quod si Praelatus aliqd im-

possibile

etio noīnatōnis talis
p̄sonæ, &c. quia elec-
tio est eorum, q̄ sunt
in p̄te elegentis. Et
id est, quod ad hoc
iudicū de singulis
elegentib. & de roto
collegio, seu perso-
na formante decretū
electiois noīte col-
legi. Licer em di-
cat. Eligo talem, sub
intellig. Eligo ius
dare, vel nominare,
vel aliquid simile,
qd s̄t in potestate
elegentis.

Capa.
Ca. 3.
ane
tom.
Artic.

¶4. Super Questionis
decimatercie arti-
culum quintum.

IN risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi

Veri. 9. 11.
ar. 13. ad 11.
Et 3. Ethic.
Iec. 5. f. 1.
¶ 1. art. 1.
ante med.

¶5. In risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi

¶6. In risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi

¶7. In risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi

¶8. In risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi

¶9. In risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi

¶10. In risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi

¶11. In risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi

¶12. In risione ad 1.
5 art. adiutorie, q̄
distinctio ibi facta
de voluntate cōplē-
ta, & incōplēta, nō
sicut accipienda,

quasi voluntas incō-
plēta sicut velle nō de
liberatū, sicut non ca-
pax meriti, & deme-
riti; qm̄ tensus iste
est fallax. Pōt enim
quis deliberate velle
expellere Deū de
regno suo, si posset,
& simili, vbi con-
stat inuenit pecca-
tū mortale. Sed cō-
pletio, & incōpletio
voluntatis attingitur
ēm modum motus
voluntatis, vt in lite-
ra dicitur. Ex eo em
q̄ voluntatis motus
est ad rem media
operatione exteriori
affigendā, disponē-
dā, & perfectus nō
est perfectio apta
nata inueniri irges-
nere motus volunta-
tis, nisi terminet ad
bonum agibile. Q-
uis perfectus sit enī
ad cōsentium, delibe-
rationem, & h̄mōi